

vezesse: mit mondanak rá szüleim? A felügyeleti hiány okozza, hogy a gyermekek nekik nem való könyveket olvasnak, mozgófénykép-előadásokat, képeket stb. látnak, így kap lelkük olyan piszokfoltokat, melyeket aztán semmi fáradtság lemosni nem tud. Nagy baj, hogy a mai családi életben nincs igazság, mindenütt konvencionális hazugságot lát a gyermek: vendégeket hívnak, kiket semmire sem becsülnek stb. Otthon apa és anya igazi mivoltukban mutatkoznak, pörölnék stb. s a gyermek becsülését elvesztik. Látjuk, hogy nagyon keserű, de sajnós, igaz dolgot mond a szerző; tudja, hogy a régi kor elmúlt, visszatérni nem lehet, de figyelmeztetni akar arra, hogy ami az ifjúságért történik, a jövőért történik.

★

«A jelenkori költészet az iskolában» címmel *F. Heider* a *Pädagogische Studien* 1908. 3. füzetében ír tanulmányt. Érdeklődéssel olvassuk munkáját, kíváncsian, hogy Németországban miképen vélekednek e tárgyban. Arról panaszkodik, hogy túlságosan a múlt felé fordul a figyelem az iskolákban, még a történelemben is, mert az év végére jut a legújabb kor, ezért tárgyalására nem fordíthatnak elég gondot. Így van ez a többi tantárgynál is. Pedig mi modern emberek vagyunk s tanítványunkat a modern életben való részvételre akarjuk képeztetni. Élet és költészet kölcsönhatásban élnek, a régi kor költészete a mai viszonyok közé nem illik bele s a mai költészet is nevelő értékű, mondja a szerző. Ha megfigyeljük a mai emberek olvasmányait, látjuk, hogy túlnyomóan prózai, a költői művek iránti érdeklődést az iskolában kell felébresztetni. Ezek után az anyag kiválasztásának kérdésére tér át s bírálja az eddigi olvasókönyveket, melyek olyan költői műveket jelölnek ki, melyek vagy nem valók az ifjúság számára, vagy régi vonatkozásaiknál fogva nem érdekesek többé. Felhívja a figyelmet arra, hogy ne olvastassunk olyan verseket, melyeknek tartalma a gyermek szívében visszhangra nem találhat. A költészet tanításának középpontjában ezután is Goethe, Schiller, Uhland, Arndt, Körner stb. álljanak, de felemlít néhány gyűjteményt, melyek a modern költészet legszebbjeit tartalmazzák. Az értekezésnek folytatása következik.

Bitzó Sarolta.

★

Az élő nyelvek oktatása Franciaországban. Egy szakfelügyelő a *Revue Universitaire* 1907 7. füzetében jelentést tesz a középiskolai élő nyelvi oktatásnak 1905—6. évi állapotáról. 1902. óta mikor hivatalosan kötelezővé tették a direkt módszert, elég hosszú idő telt el, hogy a reformnak jó vagy rossz hatását legalább részben